

II Petrus 3:10a

“Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht.....”

1 aankondiging

2 uitnodiging

3 voorbereiding

Gemeente,

Waarom doet God er niks aan? Als je ziet wat er voor onrecht gebeurt in de wereld. Als je ziet hoe schurken gewoon hun gang kunnen gaan en blijven gaan. En er komt toch geen ingrijpen van God. En waarom treedt God niet op? Als je ziet hoe christenen in Noord Korea en andere landen vervolgd, gemarteld worden zonder dat God ingrijpt. Ze lijken maar aan hun lot overgelaten te worden, door God vergeten te worden. Wat zie je, merk je er nou van dat God de regie heeft en de Rechter is? Dat zijn hele herkenbare, hedendaagse vragen. En tegelijk precies de vragen die speelden in 60 na Christus toen Petrus zijn 2^e brief schreef. De 2^e Petrusbrief waarin hij in hoofdstuk 1 oproept om heilig te leven. Maar je kan je afvragen: waarom zou ik, wat schiet je ermee op, God neemt er toch geen notitie van. En in hoofdstuk 2 schrijft Petrus over valse profeten en dwaalleraars, spotters, die er maar op los leven en willen laten leven, want waarom zou je je aan de 10 geboden houden? Als je het niet doet gaat het ook goed, leef je ook lang en gelukkig.

Vergis je niet, schrijft Petrus dan in hoofdstuk 3. Want zo leek het ook in de dagen voor de zondvloed. Die 120 jaar dat Noach met zijn gezin aan de ark bouwde. Al die jaren leek het dat Noach dat voor niets deed. Dat hij voor niets alles opzij zette om de ark te bouwen. Hij werd erom bespot en mee voor gek gezet en om uitgelachen. En het leek alsof God niet naar hem omzag. En het leek alsof al die mensen die zich nergens iets van aantrokken en er op los leefden het veel beter hadden. Alsof hen niets in de weg gelegd werd. Zeker, dat leek zo, en dat duurde ook lang, heel lang. Maar: er kwam een dag dat God wel liet merken dat Hij alles ziet en dat Hij Rechter is. Er kwam een dag dat God recht deed en het oordeel uitvoerde: verdervend voor zijn tijdgenoten, verlossend voor Noach en zijn gezin. Die dag kwam, al duurde het lang.

1 aankondiging

Zo is het ook nu. Die dag komt, al duurt het lang. Of nou ja, lang, het is maar hoe je telt: voor God zijn 1000 jaar als één dag en andersom, dus

wat is lang en wat is kort? In het ene geval zijn er sinds Jezus' hemelvaart nog geen twee dagen gepasseerd, in het andere 722 miljoen jaar. Dus wat is kort en wat is lang? Maar in elk geval, zoals er ttv Noach toch een dag kwam dat God ingreep, zo zal er ook nu zo'n dag komen. De dag des Heeren komt. De dag dat de Heere orde op zaken stelt, recht zal doen. Laat zien dat Hij wel degelijk alles in rekening brengt. Laat zien dat Hij Jezus is. Overwinnaar. Alle macht heeft in hemel en op aarde. Laat zien dat Hij Jezus is. Redder en Bruidegom van Zijn Kerk. Verlosser en Zaligmaker van al de Zijnen. Want Hij zal al de Zijnen verlossen en brengen in een nieuwe hemel en nieuwe aarde. En Hij zal hen die het meest geleden hebben om Zijn Naam duizendvoudig vergoeden met eer en heerlijkheid. Elk geleden verlies en onrecht zal Hij vergoeden met des te meer eer en heerlijkheid. Strikt rechtvaardig. En al Zijn vijanden zal Hij veroordelen en geen plaats meer geven in hemel en op aarde, maar in de buitenste duisternis. En Hij zal alle bedreven goddeloosheid van hen straffen. Wie veel kwaad deed zal zwaarder gestraft worden, wie het Evangelie gehoord heeft maar verworpen nog zwaarder. Hij zal tonen Rechter de zijn over levenden en doden. Verlosser van Zijn Kerk, Veroordeler van Zijn vijanden.

De dag des Heeren komt, als een dief in de nacht. Dat wil zeggen: je weet niet tevoren wanneer. Logisch: een dief doet geen mailbericht: morgennacht om half 3 kom ik. Onverwachts komt hij. Al zijn er tekenen der tijden, de preciese tijd zal overrompelend zijn. En: vliegensvlug. Zo'n dief gaat niet op zijn gemak een kopje koffie drinken in de gang en een uurtje slapen op de bank, nee, hij slaat snel zijn slag. Jezus' komst zal in één keer wereldwijd tegelijk zijn. Als een bliksemflits zo snel. Als je merkt dat Hij er is, is het oordeel al gebeurd. Als je merkt dat Hij komt, is er geen tijd meer om dingen te veranderen. Zo zal Zijn komst zijn op de wolken. En in zekere zin als je sterft dan komt Hij ook.

Al lijkt het maar te duren en te duren. Al lijkt het alsof je maar door kan zondigen want er gebeurt toch niks, al lijkt het dat het dienen van God vergeefs is want Hij vergeet je lijkt het wel. En daarom komt Hij ook al eerder. In het Woord. Komt Hij elke zondag tot ons. In het Heilig Avondmaal komt Hij volgende week al. In brood en wijn. Om te laten blijken: Ik vergeet het niet. Ik vergeet Mijn kerk niet. Ik gedenk Mijn bruid. Ik geef haar al tekenen en voorsmaken van de heerlijkheid.

Dus Jezus' komst in brood en wijn is een onderpand, garantie van Zijn komst op de wolken. Een herinnering ook. Jezus' komst op de wolken ligt in het verlengde van Zijn komst bij brood en beker. Dus vraag het uzelf, jezelf maar af: als Jezus volgende week zou komen op de wolken, wat dan? Zou ik bereid zijn? Hoor ik bij Zijn bruidskerk? Ken ik

Hem als mijn Bruidegom, Die mij kocht en mij liefheeft? Ben ik een bruid, die Hem liefheeft en naar hem verlangt?

Natuurlijk moet je dat altijd weten. Moeten we daar altijd mee bezig zijn. Maar helaas, we kunnen zo makkelijk leven terwijl we die vraag vooruitschuiven. Terwijl we ergens weten: nee, ik ben Zijn bruid niet, dat weet ik wel als ik eerlijk ben. Of terwijl we voor onszelf iets hebben van: ik weet het niet. Ik durf het niet te zeggen, maar misschien is het toch wel zo. Ik weet het niet. Maar om er dieper op in te gaan heb ik geen tijd en geen zin. Het leven gaat maar door terwijl je niet weet of je op weg bent naar de Bruidegom of naar de Rechter, naar de hemel of naar de hel. En dat gaat maar door..... Hoogst onverantwoord natuurlijk. Dan komt het heilig Avondmaal weer in zicht, de voorbereidingsweek. Als Jezus as. zondag zou komen op de wolken, de dag des Heeren, wat dan? God grijpt je in je nekvel: hoe is het nou? De dag des Heeren komt. En dan....? Ontwijk die handen van God toch niet. Die je in je nekvel willen grijpen. Ontwijk ze toch niet door weer door te leven, weer niet aan te denken, komt nog wel, 'k zie het later wel. Dan neem je wel een levensgevaarlijk risico. Moet je niet doen, niet doen.

2 uitnodiging

Ben je bereid Jezus te ontmoeten? Is Hij je Zaligmaker, Bruidegom geworden? Dan zijn er twee mogelijkheden: het kan zijn dat je zeggen moet: "Nee" . Als ik eerlijk ben: 'nee'. Dus ik kan niet aangaan aan de tafel. Want ik ben nog onder Gods toorn. Ik sta erbuiten. En dat za blijken daaruit dat ik niet aan kan en mag gaan aan de tafel. Ik heb geen deel in het rijk van Christus. Dan heeft II Petrus 3 een boodschap voor u, voor jou. De boodschap van vers 9. De Heere vertraagt de belofte niet, maar is lankmoedig over ons. Dat de Heere nog niet gekomen is, is geen teken van traagte, alsof God het niet meer zo belangrijk vinden en het als het ware vergeten zou zijn, er niet meer zo'n belang in stelt. Zoals wij bepaalde klussen wat naar achteren schuiven omdat we niet zo'n prioriteit geven en ze een beetje laten liggen want we vinden andere dingen belangrijker. Het is ook geen teken van zwakte, alsof de Heere het niet zou kunnen nu al. Alsof Hij er geen raad mee weet met alle onrecht en verdrukking en Hij er niet tegen opgewassen zou zijn. En wel probeert zou snel mogelijk te komen, maar het lukt het hem niet. Nee, verre van. Geen traagheid, geen zwakheid, maar staat er: lankmoedigheid. En wat is dat? Dat is meer dan geduld, veel meer. Lankmoedigheid is dat God heel veel verdraagt. Heel veel verdraagt voor Hij gaat straffen. Hoeveel? We maken weer eens een rekensommetje. Er zijn 7 miljard mensen op aarde. Er zijn 365 dagen in een jaar. Elke dag ben je 16 uur wakker. En per uur zondig je, hoeveel keer? Sommigen denken 3, of 10, of 20. Maar eigenlijk is elke

gedachte doortrokken van zonde. Dus laten we zeggen 60 per uur. Vermenigvuldig dat en je weet dat God per jaar 2 miljard en 452 biljoen en 800 miljard keer op Zijn hart getrapt wordt. In Zijn gezicht geslagen wordt. Wat zou jij doen? Wegslaan, wegvagen. Uit mijn ogen met die wereld. Maar Hij verdraagt dat. En als je het op één mensenleven betreft betekent het datje in één jaar 350 duizend 4 honderd keer God tergt en in Zijn gezicht slaat. Na hoeveel keer zou jij terugslaan? God niet, Hij is lankmoedig. Hij laat de wereld bestaan, Hij laat je leven. Zo lankmoedig is Hij. Onvoorstelbaar! Waarom? Niet willende dat sommigen verloren gaan maar dat zij allen tot bekering komen. Niet willende dat je verloren gaat. Hij geeft je levenstijd waarin je Hem slaat en tergt, omdat Hij je genadetijd wil geven, niet wil dat je verloren gaat. Hij wil dat niet. Soms denk je: hoe krijg ik God toch zover dat Hij mij horen en redden wil? Wat moet ik daarvoor doen? Om Hem te bewogen mij te redden, dat Hij mij niet verloren zal laten gaan. Wat moet ik daarvoor doen, hoelang moet ik bidden? Lees hier eens: Hij wil niet dat sommigen verloren gaan. Zo is God al. Hij is al gewillig te redden. Daarom geeft Hij je tijd. Om tot bekering te komen.

Bekering. Dat is de radicale ommekeer. Bekering is: 360 graden anders denken. Niet wat bijsturen 30 graden, 45 graden, 90 graden, 135 graden, maar recht de andere kant op. Want we denken bij onszelf: ik kan gerust gaan slapen vannacht, ik wordt morgen toch weer wakker. En als ik niet wakker wordt loopt het misschien toch wel goed af. Ik hoef vandaag nog niet naar Jezus te vluchten. Later is ook nog vroeg genoeg. Bekering: 360 graden anders. Ik durf vannacht niet te gaan slapen. Stel je voor dat ik niet meer wakker wordt. Dan ben ik verloren. Vast en zeker. Mijn schuld en zonde houden me uit de hemel en in Gods toorn. Ik kan niet wachten om tot Jezus te vluchten, te roepen, te komen. Vandaag. Nu.

Dat is bekering. Ik moet tot Jezus vluchten. Echt, anders gaat het verkeerd, vannacht al als ik sterf. Ik moet tot Jezus komen. En ik mag tot Jezus komen. Want in Hem is God Die niet wil dat sommigen verloren gaan. Hij is gewillig om mij aan te nemen. Ik mag tot Hem komen. Dat is bekering: ten diepste is mijn houding tav Jezus 180 graden omgekeerd. De Heilige Geest liet me zien: ik kan niet langer wachten om tot Hem te komen, ik kan Hem geen dag meer missen. En ik hoef niet langer te wachten, want Hij is gewillig en zondaren zijn welkom.

Daarom is God lankmoedig, daarom is Jezus nog niet teruggekomen, is de dag des Heeren nog niet gekomen. Omdat Hij u nog de tijd wil geven. Daarom is er nog een keer voorbereidingsweek: opdat u, jij tot bekering zult komen. Aan Jezus' voeten zult komen. Die spreken van verzoening van schuld en een nieuw hart. Nog is God lankmoedig,

verdraagt Hij en duldt Hij, opdat u, jij je bekeert. Wat een wonder dat Hij zolang wacht en lankmoedig is.

Maak van die genadetijd geen misbruik. Dat je zou denken: och, God is lankmoedig, Hij wacht al zolang, Hij zal vast nog wel blijven wachten. Hij komt vast de komende tijd nog niet. Het komende jaar niet, de komende 5 jaar 10 jaar niet. In plaats dat Zijn lankmoedigheid je aanspoort tot haast, maak je er misbruik van om te vertragen, op zijn beloop te laten. Je verdraait Zijn lankmoedigheid, je speelt ermee, spot ermee.....

3 voorbereiding

Daarom is het voorbereidingsweek voor de onbekeerden. Gods lankmoedigheid straalt je erin tegemoet. Gods welwillendheid, Gods verdraagzaamheid. Maar het is ook voorbereidingsweek voor de bruidskerk. Voor allen die mogen weten: Hij is mijn Liefste en ik ben de Zijne. Hij nam mijn schuld, Hij gaf mij Zijn gerechtigheid. Hij is en geeft de rijkdom van mijn armoede, het leven in mijn dood, de vergeving in mijn schuld, de vernieuwing van mijn hart, de troost in mijn ellende, de verlossing in mijn zondenood. Al wat aan Hem is gans begeerlijk. Alles wat Hij heeft heb ik nodig en al wat ik nodig heb heeft Hij. Dat is mijn leven geworden en dat is het nog steeds. De zaligheid buiten mijzelf in Jezus Christus zoeken. Daartoe bracht Hij mij en brengt Hij mij steeds weer. Als Zijn bruid. En het Heilig Avondmaal laat zien en bevestigt: omdat Hij voor mij. Omdat Hij Zijn leven gaf, Zijn lichaam en bloed. Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. Om Zich een bruid te werven kwam Hij ten hemel af Hij was 't Die door Zijn sterven haar, ook mij, het leven gaf.

Ook dan is het voorbereidingsweek. Is die dan niet overbodig? Als je toch weten mag bruid te zijn? Nee, zeker niet. Want vers 11 zegt: hoedanigen behoort gij te zijn in heilige wandel en godzaligheid. Omdat je weten mag: het zal niet vergeefs zijn. De Heere komt en zal het zegenen. Ja kijk, ook dan geldt: dat zou niet nodig moeten zijn. Al zou Jezus nooit komen en er geen hemel en geen hel zijn dan nog zou Zijn bruid Hem behoren te dienen. Omdat Hij het waard is. Maar ja...helaas. Hoe gaat dat?

Hoe gaat dat op school? De leraar heeft gezegd: ik moet even de klas uit, ik kom zo terug, blijven jullie aan het werk en houd je mond. En als dan blijkt dat het lang duurt en dat hij aan het eind van de gang nog niet te zien is, hoe gaat het in de klas....? En als je denkt: hij komt heel heel uur niet meer terug. Totdat iemand zegt: ik hoor hem, hij kan elk moment binnenkomen. Ja, dan ga je weer aan het werk en wordt het stiller. Als je nou weet dat Jezus komt, elk moment komen kan en

volgende week in brood en wijn komt: hoedanige behoort gij te zijn in heilige wandel en godsvrucht.

In heilige wandel. Nou betekent wandel niet zozeer het ontspannende in de Bijbel, maar het regelmatige, de rechte gang. Een heilige gang. Geen geslinger. Afhankelijk van de wind en van het makkelijke pad om de stenen en bulten heen. Nee, rechte gang. Een heilige, rechte gang, consequent dus. Niet afhankelijk van waar je bent in welke omgeving en tussen wie. De windvlagen van wat ze allemaal zeggen en vinden. En je daardoor mee laten nemen, al is het stilzwijgend. Of je nou op de Emmauskring zit, het Kompas of catechisatie, of op school of op je werk: je bent hetzelfde en je vindt hetzelfde. Geen verschil. Niet afhankelijk van of het pad makkelijk of moeilijk is: of het wat kost aan klanten of inkomen of goed in de groep liggen: recht toe recht aan. Ga het eens na deze week: heilige wandel: rechte gang van heilige daden en woorden waar je ook bent.

En godzaligheid. Dat is het Nieuw Testamentische woord voor: vreze Gods. De rechte eerbied voor God. Zoals een klein kind dat heeft voor zijn vader. Als vader dan boos kijkt, kan het kind zomaar gaan huilen. Papa is boos. Daar is het bang voor. Daar let het op. Zo letten op Vaders Aangezicht. Als de hemelse Vader Zijn wenkbrauwen fronst, Zijn Aangezicht betreft. Over waar ik naar toe ga, waar ik naar luister, waar ik naar kijk..... Juist omdat Hij Vader is, ben ik daar zo gevoelig voor. Want zonde is een slag op Jezus' kroon, spuug in Gods gezicht. Ga het eens na deze week: Godzaligheid. Teer en gevoelig voor Gods gefronste wenkbrauwen.

En vers 14 benaastigt u dat gij moogt onbevlekt en onbestraffelijk bevonden worden in vrede. Dan gaat het ahw over de bruiloftsjurk van een bruid. Prachtig wit. Maar stel je voor: 's ochtend op de trouwdag morst ze koffie, tandpasta: een vlek. En straks komt de bruidegom. Hij zal haar er niet om afwijzen of inruilen, maar ze schaamt zich naar. Dat is ahw het bruiloftskleed van Christus' gerechtigheid. Maar stel je voor, als Hij komt, volgende week aan Zijn tafel: een vlek van een onbeleden zonde. Van meerdere onbeleden zonden. Een grijze streep van een zondige gewoonte. Die er zo weer inkwam: het sluipt er zo maar in: 's ochtends toch weer weg zonder te bidden en Bijbel te lezen, 's zondags toch weer even de sportuitslagen bijhouden, toch weer niet bidden op je werk, toch weer klakkeloos genieten van popmuziek, van films met erotiek en werken van het vlees, ja je weet wel dat het niet goed is, maar toch: een grijze streep op de bruiloftskleed. Als Hij me zo aantreft als Hij komt, in brood en beker aan Zijn tafel. Als Hij me zo of daar aantreft als Hij komt op de wolken of in mijn sterven. Kun je bij alles wat je doet en luistert en kijkt, kun je overal waar je bent Jezus

verwachten dat Hij komt en je daar en dan en zo vindt. Of zou je je ogen moeten neerslaan: dat U me nu en zo vindt.

Benaarstigt u, beijvert, strijdt en bidt om onbevlekt en onbestraffelijk bevonden te worden als Hij komt. Week van voorbereiding. Eigenlijk is het dat altijd. Hij kan elk moment komen, als dief in de nacht. Zaterdagavond rond half 12 of half 1, 's avonds laat als je op je kamer zit. Benaarstigt u. Vlekken, strepen op het bruiloftskleed? En dan mogen we als Hij komt ook wel onze kleding aanpassen. Zoals een bruid niet in haar spijkerrokje op de trouwdag wacht op haar bruidegom, en de bruidegom niet in zijn spijkerbroek komt, dan mogen we als wij de Koning, de Bruidegom ontmoeten aan Zijn tafel toch ook wel onze kleding aanpassen? Zondags kleren, je belijdenis kleren, of van de doopdienst van je kind. Om de Bruidegom te ontmoeten, nee, niet om het daarmee te verdienen, maar omdat Hij de Koning, de Bruidegom is, Die mij ontmoeten wil. Die mij nodigt aan de tafel. Aan de voor-bruiloft.

Gemeente, we bidden elkaar een gezegende voorbereidingsweek toe. Amen